

[POŻENIĆ SIĘ *vb pf*

2 pl m pers praet -ście się pożenili.

Sł stp, Cn brak, Linde XVIII w.

Zawrzeć zwiqzek małżeński (o wielu mężczyznach): [mówi ksiądz do popa ruskiego:] I wyście dyabła wygrali/ I żeście się pożenili. RozprKsiędza C5v.

Synonimy: pojąć się, poślubić się.

Formacje współrdzenne cf ŻENIĆ.

MN